

Проект 1221

Притеснително явление не само за Пловдив, но и за цялата страна е притокът на хора към столицата, което създава дисбаланс в демографската и икономическа ситуация на страната. Основната причина, поради която младите хора напускат Пловдив, е свързана с работа, обучение и по-голямо разнообразие от забавления. Кратка анкета показва, че на младите хора в Пловдив им липсват повече сценични събития и разнообразна кухня. Въпреки своето богато културно наследство и международно признание, свързано и с подхода към опазване на културното наследство, както и с добрата градоустройствена политика. Въпреки негативната тенденция за миграция на населението между 20 и 34 години, пазарът в Пловдив остава втори по големина в България, а сравнително ниската конкуренция и малки по размер данъци го прави изключително примамлив за развитие на бизнес инициативи.

Тютюневият град е мястото, където се срещат бизнес интересите с богатото културно наследство. Първата стъпка към развитието на едното и опазването на другото е превръщането на квартала в разпознаваема марка. Изборът на подходящи функции и целеви групи ще помогне за съживяването на квартала, подобно на „Капана“ и дори да се превърне в негово идеологическо продължение. Това включва и изработването на уебсайт, мобилно приложение и лого, които да спомогнат за популяризирането на зоната.

Населението на възраст между 20 и 34 години става все по-инициативно в стартирането на бизнес. „Капанът“, със своите малки улички и пространства е подходящ е за изобразителните изкуства, литература и занаяти, но Пловдив се нуждае и от по-големи сценични пространства за своите актьори, танцьори, певци. Именно това ще обогати и програмата на Пловдив 2019. Пловдив има нужда и от алтернативно място за забавление. Поради тази причина целевите групи са сведени до млади предприемачи, сценични артисти и „айляци“. Приходите към собствениците на имоти в квартала ще се генерират съответно от наеми за офис площи, билети от артистични събития и консумация на клиенти.

Обемно-пространственото решение на зоната изходи от идеята за ансамбълът като групов паметник на културата. Традиционният подход би довел до комплекс от отделни сгради с единична или смесена функция, чиято единствена комуникация би била тази на ниво терен. Нашият подход се базира на обособяването на сграда-комплекс, чиито съответни етажи действат единно с комуникация на съответните нива. Това се постига чрез надземни връзки, интерпретиращи съществуващите метални тунели между тютюневите складове. Йерархията на функционалната програма по нива е развита както следва от партер към покрив: сценични изкуства, офиси, ресторанти и обекти за забавления и градини. Междустрадните пространства и вътрешните дворове стават активно озеленени.

Трагичната история на почти всички тютюневи складове бавно води до тяхното унищожаване. „Обличането“ в бял цвят на всички тютюневи складов би ги разграничило от всички останали сгради в зоната и по този начин, чрез помощта на светлината би изявило тяхната декоративна пластичност. Вниманието, отделено към детайлите на обикновена по функция сграда, само по себе си е висока културна ценност. В резултат на опожаряването и разрушаването на тютюневите складове голяма част от покривите и междуетажните конструкции е безвъзвратно загубена. Символа за постоянен живот беше достатъчен за нас да използваме покривите на складовете и всички останали сгради, които третираме в зоната за градини, които да снабдяват с продукция ресторантите и посетителите на квартала с пресни плодове и зеленчуци. На мястото на напълно разрушеният склад на улица „Д-р. Г. М. Димитров“ се появява зимна градина.

Складът на ъгъла на ул. „Екзарх Йосиф“ и ул. „Иван Вазов“ се трансформира в театрална сграда. В участъка между ул „Одрин“ и ул. „Авксентий Велешки“, ул „Иван Вазов“ се превръща в пешеходна зона – площад. От него през театъра започва развитието на сценичната програма по партерите на всички сгради.

Кръстовището на улици „Г. М. Димитров“ и „Екзарх Йосиф“ е мястото, което най-добре е съхранило духът и образът на тютюневия град. Поради тази причина намесите тук са незначителни и оттук може да бъде посетена запазена част от тютюнев склад, който да съхрани представата и ароматът за оригиналната функция.

Две са улиците, които остават с автомобилен трафик, без възможност за паркиране - ул. „Авксентий Велешки“ и ул. „Цанко Дюстабанов“. Останалите улици са споделени или изцяло пешеходни. Паркинг сграда с автоматизирана система за 800 автомобила обслужва целият квартал.

Високата сграда на БДЖ, от южната страна на ЖП ареала, намира своя градоустройствен отговор в хотелска сграда, на мястото на автогара Юг. Самата автогара, като източник на интензивен автомобилен трафик, би било редно да бъде обединена с близкостоящата автогара Родопи, част от транспортния възел с ЖП гарата.